

Det är en rask ungdom, Anders Jonsson är hans namn.
10. Om någon vill se en bra hustru om är död,
säg i fallhugens land.
Jag ei äga dig i detta lifvet, så hopas jag så måla
den skandade att fallhugens land i detta lifvet, så
9. Mitt hjerta är bebundit med hvar en fästeband;
och egen vilja.
Detas döda att draga så samlat i för rikedom för
9. Hjerta och underlidet den ringare är, själv den
8. En förmaning till eder som rikedomar hafver
loftades i öfverflöd.
Jag till jag skulle fela och bruta förbundet som
och för hvar jag har strifvet och strif i år, 9
7. Estraten inte är mig för hvar jag har strif
litter i fäng.
man hvar höll hvar till att så följa vandra
jag endast fela mig en fulltrogen vana, 9. Hvar fan
6. Stig alla fäder som fallit bekrädet den vill
fulltrogen vana.
bära namnet med ära och så jag fan så fela mig en
9. Du vill jag inte mera i verlden bekräda sin
uppfylla vana tilligert som vil det.
7. Hvar morgon de lofvar sin fader god 9
4. Det roar mig så höra all mina fäder hur de
i brödet jag får.
Jag dig min lilla vana för minna En förmaning fästa
3. De lilla fäder som fästa minna mig påminner
hvar ut iorden upprätt.
2. Du vill jag fela gängen fela i din famn 9
1. En bekräftelse utaf Gud i himmelen.
Men om du mig en reggen fela blicker 9. Du
9. En fästeband höll jag mig en wisa strifwer, 9
En ny och wader kärleksvisa.
Den Andra:

Önskebånd! Färdig all, hvar jag hållit fäst på
jorden!

Den Femte:

Du säger att du älskar aldrakärestan din, Som jag
ock wiserligen tror att du gör, Men kommer
derföre icke uti kammaran min Det lofwar jag, det
swär jag — och rår ei derför.

2. Och om du skulle komma uti kammaran min,
Som jag ock wiserligen tror att du gör, Så skall
du ej så trycka warma handen i din, Det lofwar jag,
det swär jag — men rår ei derför.

3. Men om du skulle trycka min hand, så
warm, Som jag ock wiserligen tror att du gör; Så
skall du ej så slå fring wika lifwet din arm, Det
lofwar jag, det swär jag — och rår ei derför.

4. Men om du skulle slå fring wika lifwet din
arm, Som jag ock wiserligen tror att du gör; Så
skall du ej så sänka till min swällande barn, Det
lofwar jag, det swär jag, — men rår ei derför.

5. Men om du skulle sänka till min swällande
barn, Som jag ock wiserligen tror att du gör; Så
skall du ej så taga kysen, glöddande warm, Det lofwar
jag, det swär jag — och rår ei derför.

6. Men om du skulle taga warma kysen ett par,
Som jag ock wiserligen tror att du gör; Så skall
du ej så stanna der ett ögonblick qwar, Det lofwar
jag, det swär jag — men rår ei derför.

7. Men om du skulle stanna der ett ögonblick
qwar, Som jag ock wiserligen tror att du gör; Så
må du då så dröja — ack! tills morgonen klar,
Det lofwar jag, det swär jag — men rår ei derför.

Förbeck och för borst du kan väl försä,
9. Hvar skall jag då hvar för sulor
och lähr, För skomakare äro ej blödig;
Men vill du man ge mig ei samling derför,
För skona de äro dig nödig.
10. Min hjertans mäter jag deticke kan;
För pigor är alltid så blödig. Men gäller
ej annat så jag der an; För skona
de äro mig nödig.
11. Jag får väl af andra så till köps
och till skänk; För pigor är alltid så blö-
diga, Men gäller ej annat så skall jag till
sängs, För skona de äro mig nödig.
12. Min hjertans mäter ut i en fluk
man; För pigor är alltid så blödig; Slick
sylen i lädret det näst uti kan; För sko-
na de äro mig nödig.
13. Jag kan just ei slicka rätt annat än
nat, För skomakare äro ej blödig; Men
nog ska det slickas, så träu löper lätt;
Ty skona de äro dig nödig.
14. Ack lat det nu gå hur det vill,
blott det går, Ty skona de äro mig nödi-
ga; Men akta blott lädret för synning och
sär, Ty pigor är lanken så blödig.
15. Och skomakaren rände in sylen
med kral. — Ty skomakare äro ej blödi-
ga; Men pigor hon mente den var utan
skall. — Ty skona de voro så nödig.
16. Hal tack, kare mäter, för salning
och skor, Ty skona de voro mig nödig;
— Men härnäst jag köper, jag syn mera
stor — Ty alltid är pigor ej blödig.

529

Sem mycket wackra och omtänkta

Kärleks-Visor.

Den Första:

Skomakaren hälsar: god morgon, min ros, etc.

Den Andra:

Om kärlekens njön jag mig en wisa strifwer, etc.

Den Tredje:

Det war en rasker Ungling, etc.

Den Fjerde:

Förgäfwes uppå stigen jag dig att möta går, etc.

Den Femte:

Du säger att du älskar aldrakärestan din, etc.

Fig. 9.

Fig. 9. A. B.

8. Hvad skall jag då hafva för laskning
och trå, För skomakare äro ej blödigas